

احساس تعلق در دبستان معلولین جسمی حرکتی^۱

مریم زرگرباشی^۱، علی کریمزاده^{۲*}

۱- کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران (maryam.tykiul@gmail.com)
۲- استادیار گروه معماری و شهرسازی، واحد بیضا، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضا، ایران (نویسنده مسئول) (Karimzadeh@biau.ac.ir)

⋮

چکیده

در کشور ایران کودکان معلول مشکلات زیادی برای تحصیل دارند و با آنکه این افراد جزئی از جامعه هستند و دارای قابلیت‌های زیادی هستند، به آن‌ها توجه قابل قبولی نمی‌شود. و ضرورت دارد این افراد نیز بتوانند درس بخوانند و در جامعه حضوری فعال و قابل قبول داشته باشند. هدف این پژوهش بررسی ابعاد احساس تعلق به محیط مدرسه شبانه‌روزی معلولین جسمی حرکتی است. از این رو با تدقیق در کتب و مقالات معتبر ادبیات مربوط به مبنای نظری در مورد کودکان، معلولیت و احساس تعلق به مکان بررسی شد. به منظور شناسایی این مفاهیم پرسشنامه‌ای طرح گشت تا بتوان به اهداف و فرضیه‌های مطرح در این پژوهش پاسخ گفت. پرسشنامه مذکور محقق ساز با آلفای کرون باخ ۰/۸۸ بوده که طی یک بازه زمانی مناسب در میان مربیان سه مدرسه گل‌ها، شوریده و احسان واقع در شهر شیراز توزیع و پاسخ داده شد. پرسشنامه‌های از طریق نرم‌افزارهای SPSS آنالیز و ارزیابی شد. در این فرایند از آزمون‌های آماری کولموگروف-اسمیرنوف، واریانس، Anova و... استفاده شد. نتایج به دست آمده حاکی از آن بوده است که عوامل کالبدی، اجتماعی، احساسی و ادراکی جنبه‌های حس تعلق به مدرسه در بین کودکان معلول هست. و همچنین نتایج این پژوهش نشان داد عوامل کالبدی و ادراکی مهم‌ترین تأثیر را در ارتقاء احساس تعلق کودکان معلول نسبت به مدرسه دارد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

تعلق خاطر در معماری، معماری
و توسعه پایدار

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

دبستان، کودک، معلولین
جسمی حرکتی، حس تعلق

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم بحران اسلام

۱- این مقاله مستخرج از پایان نامه مریم زرگرباشی با عنوان «طراحی دبستان معلولین جسمی حرکتی با رویکرد ارتقاء حس تعلق» که به راهنمایی دکتر علی کریمزاده انجام پذیرفته است.